

Лелет Сергій Миколайович,
кандидат юридичних наук,
начальник відділу ДНДІ МВС України,
м. Київ, Україна
ORCID ID 0000-0001-6099-4121

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

У статті досліджено проблемні питання запобігання конфлікту інтересів у Національній поліції України. Актуальність досліджуваного напрямку зумовлена аналізом статистичних показників Національного бюро запобігання корупції та Національної поліції України. Для визначення проблемних питань запобігання конфлікту інтересів розглянуто нормативно-правові акти у сфері запобігання корупції в Україні та врегулювання і запобігання конфлікту інтересів у системі державного управління. Виокремлено проблемні питання та ризики щодо конфлікту інтересів у Національній поліції України, запропоновано заходи запобігання визначеним ризикам.

Ключові слова: корупція, конфлікт інтересів, Національна поліція України, запобігання, антикорупційне законодавство.

Незважаючи на вжиті організаційно-правові заходи щодо запобігання корупції, її масштаби суттєво не зменшуються, не відбувається й скорочення кількості корупційних діянь. На жаль, діяльність щодо запобігання корупції здійснюється без певної системи і належної вимогливості, достатнього інформаційного забезпечення, додержання принципу розподілу функцій та відповідальності та не є пріоритетною для багатьох державних органів.

На думку зарубіжних дослідників [1, с. 25–26], “визначення корупції в науковій думці залежать від фокусу, який обирає дослідник: чи то таке визначення фокусується на обов’язках і відповідальності посадовця, чи то на дотриманні вимог права чи юридично встановлених стандартів, чи то на більш широкому уявленні про протиріччя між неправомірним особистим інтересом і публічним інтересом”.

Окремим об’єктом антикорупційної політики в секторі державного управління, що непокоїть громадськість у багатьох країнах світу, стали протиріччя між приватними та службовими інтересами, що впливають на доброчесність офіційного механізму прийняття рішень, тобто конфлікти інтересів. Хоча конфлікт інтересів не слід ототожнювати з корупцією *ipso facto* (в силу власне факту), але неадекватне врегулювання конфліктів між приватними інтересами та державними обов’язками службових осіб є джерелом корупції.

Загалом проблемами протидії корупції у своїй діяльності займалися В. Александров, В. Колпаков, М. Мельник, Р. Мельник, І. Нуруллаєв, С. Рогульський, С. Стеценко, В. Тильчик, О. Ткаченко, Р. Тучак, М. Хавронюк, І. Яцків та ін.

Питання конфлікту інтересів розглядали у своїх працях К. Бугайчук, Т. Василевська, В. Галушко, О. Єщук, О. Климович, Д. Ковриженко, О. Онищук, С. Рівчаченко, М. Рудакевич, С. Тертишна, О. Токар-Остапенко, Ю. Якименко, Н. Янюк та інші. Питанням дослідження нормативно-правової бази конфлікту інтересів приділяли у своїх працях М. Баюк, Л. Бунецький, М. Вілорія, С. Кабашов, І. Лопушинський, В. Міцишин, Н. Требенець, М. Шкепу та інші.

Але питання етичного аспекту конфлікту інтересів на державній службі, в тому числі й у Національній поліції України, та пошук механізмів забезпечення врегулювання цієї проблеми в умовах адаптації вітчизняної антикорупційної політики зокрема та системи державного управління в цілому до стандартів європейських країн залишається актуальним.

Метою статті є дослідження проблемних питань запобігання конфлікту інтересів у Національній поліції України.

Конвенція ООН проти корупції 2003 р., ратифікована Україною 18 жовтня 2006 року, частиною 4 статті 7 зобов'язала кожен державу-учасницю створювати, підтримувати і зміцнювати системи, які сприяють прозорості і запобігають виникненню конфлікту інтересів [2]. Так як особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, можуть мати приватні інтереси у сферах, в яких вони реалізують службові або представницькі повноваження, виникає конфлікт інтересів, який негативно впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття державних рішень, а також на вчинення чи невчинення дій під час виконання службових повноважень. Суперечності між приватними і публічними інтересами, зумовленими виконанням покладених на таких осіб повноважень, можуть призвести до корупційних вчинків. По суті наявність конфлікту інтересів є передумовою і джерелом корупційних діянь, підвищуючи корупційні ризики.

На підтвердження цієї тези свідчить статистика Національного агентства запобігання корупції (надалі – НАЗК) про порушення законодавства щодо запобігання конфлікту інтересів (таб. 1).

Таблиця 1

За порушення законодавства щодо запобігання конфлікту інтересів:	2018	Перше півріччя 2019
Складено протоколів	471	316
порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стаття 172-7 КУпАП)	459	282
порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 172-4 КУпАП)	9	9
порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків (стаття 172-5 КУпАП)	3	4
незаконне використання інформації що стала відома у зв'язку з виконанням службових повноважень (стаття 172-8 КУпАП)	0	1
Внесено приписів	97	57

Аналіз досліджених даних засвідчив, що переважна більшість протоколів про адміністративні правопорушення, пов'язана з корупцією, складена за порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, а саме: неповідомлення особою про наявність у неї реального конфлікту інтересів та вчинення дій/прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів. Також у звітному періоді за невиконання законних вимог (приписів) Національного агентства уповноваженими особами Департаменту моніторингу дотримання законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції складено 26 протоколів про адміністративні правопорушення за статтею 188-46 Кодексу України про адміністративні правопорушення [3].

Актуальною є проблема конфлікту інтересів і в Національній поліції України як в центральному органі виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Підтверджує актуальність дослідження і поліцейська статистика. Так, упродовж 2018 року зареєстровано 105 117 усних звернень громадян про корупційні правопорушення, з яких 24 962 оформлено та скеровано на розгляд до органів та підрозділів поліції. На жаль, із них 953 звернення про кримінальні правопорушення скоєні поліцейськими, а саме: зловживання владою – 110; перевищення влади чи службових повноважень – 653; отримання неправомірної вигоди – 113; незаконне збагачення – 6; провокація підкупу – 41; інші – 30 [4]. Водночас до Управління з питань запобігання корупції та проведення люстрації Національної поліції України надійшло 397 звернень про вчинення корупційних правопорушень працівниками органів та підрозділів поліції, з яких: вирішено позитивно – 89; відмовлено в задоволенні – 27; надано роз'яснення – 126; надіслано за належністю – 142 [5].

Але зазначимо, що конфлікт інтересів не завжди призводить до вчинення корупційних діянь.

За тезою Т.Е. Василевської [6, с. 106–120.]: “Серйозне наукове вивчення проблеми конфлікту інтересів розпочалося наприкінці ХХ століття”. Зрозумівши важливість цієї проблеми, міжнародна спільнота внесла питання врегулювання конфлікту інтересів до Міжнародного кодексу поведінки державних посадових осіб (ООН, 1996 р.) (Розділ 2 “Колізії інтересів та відмова від права”), Європейського кодексу поведінки для місцевих і регіональних виборних представників (стаття 10 “Конфлікт інтересів” Рекомендацій Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи, 1999 р.), Модельного кодексу поведінки державних службовців (стаття 13 “Зіткнення інтересів” Рекомендацій Комітету Міністрів Ради Європи, 2000 р.), Настанови Організації Економічного Співробітництва та Розвитку щодо вирішення конфлікту інтересів на державній службі (2003), етичних та антикорупційних кодексів поведінки державних служб багатьох країн (Австралії, Ірландії, Канади, Словаччини, США, ФРН тощо).

Врегулювання конфлікту інтересів у системі державного управління відображено й в українському законодавстві. Нормативно-правову основу з цього питання склали:

– Кодекс законів про працю України [7] як основний нормативно-правовий документ, що регулює трудові відносини всіх працівників, включаючи врегулювання державно-службових відносин;

– Кодекс України про адміністративні правопорушення [8] – визначає адміністративну відповідальність за порушення законодавчо встановлених обмежень та вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів;

– Закон України “Про державну службу” [9] статтею 4 закріпив “добросовісність” як базовий принцип державної служби, що полягає у спрямованості дій державного службовця на захист публічних інтересів та відмові державного службовця від превалювання приватного інтересу під час здійснення наданих йому повноважень. Також статтею 8 закріплено обов’язок державного службовця запобігати виникненню реального, потенційного конфлікту інтересів під час проходження державної служби;

– Закон України “Про запобігання корупції” [10] визначає сутність термінів “потенційний конфлікт інтересів” і “реальний конфлікт інтересів” та законодавчо закріплює механізм врегулювання конфлікту інтересів;

– загальні правила етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування [11] визначають узагальнені стандарти етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, якими вони зобов’язані керуватися під час виконання своїх посадових обов’язків.

Окремі положення щодо запобігання і врегулювання конфлікту інтересів в Україні містять: Господарський кодекс України, закони України “Про Кабінет Міністрів України”, “Про Вищу раду правосуддя”, “Про Конституційний суд України”, “Про Рахункову палату”, “Про Фонд енергоефективності”, “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг”, “Про виконавче провадження”, “Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів”, “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”, “Про ринок електричної енергії”, “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, “Про вищу освіту”.

У продовження розробки питань щодо врегулювання та запобігання конфлікту інтересів у 1997 році розпочато співробітництво між Україною і Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) та підписано Угоду щодо привілеїв, імунітетів та пільг, які надаються ОЕСР на території України, яку було ратифіковано Верховною Радою України у липні 1999 року [12, 13, 14].

Розглядаючи специфіку врегулювання та запобігання конфлікту інтересів у Національній поліції України, необхідно розуміти важливість розподілу та визначення понять “потенційний конфлікт інтересів” та “реальний конфлікт інтересів”, що має вирішальне значення при кваліфікації корупційних діянь.

Слід зазначити, що в Україні на законодавчому рівні закріплено поняття “потенційний конфлікт інтересів” та “реальний конфлікт інтересів”. Так, відповідно до положень Закону України “Про запобігання корупції” [10], потенційним конфліктом інтересів є наявність у особи приватного інтересу у сфері службових чи представницьких повноважень, що може вплинути на об’єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час

виконання зазначених повноважень (абз. 9, ч. 1., ст. 1)”; “реальний конфлікт інтересів – суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об’єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень (абз. 13, ч. 1., ст. 1)”.

Аналіз категорій “реальний конфлікт інтересів” та “потенційний конфлікт інтересів” у контексті визначення спільних та відмінних рис дозволяє зробити такі висновки.

По-перше, при реальному та потенційному конфлікті інтересів спільним є об’єкт, суб’єкт та наявність у суб’єкта приватного інтересу. Під суб’єктом потенційного та реального конфліктів інтересів розуміється особа, яка виконує службові чи представницькі повноваження, в свою чергу, під об’єктом потенційного та реального конфліктів інтересів – об’єктивність / неупередженість при прийнятті рішення / вчинення дій / невчинення дій під час виконання своїх повноважень визначеним суб’єктом.

По-друге, відмінність цих категорій полягає у наслідках потенційного та реального конфліктів інтересів. Наслідками реального конфлікту інтересів є ситуація, коли приватний інтерес особи (яка виконує службові чи представницькі повноваження) вплинув (впливає) на об’єкт (об’єктивність / неупередженість при прийнятті рішення / вчинення дій / невчинення дій під час виконання своїх повноважень), тобто є суперечність між приватним інтересом особи та її повноваженнями. Натомість наслідками потенційного конфлікту інтересів є ймовірна ситуація, коли приватний інтерес особи може вплинути на об’єктивність / неупередженість при прийнятті рішення / вчинення дій / невчинення дій під час виконання своїх повноважень, тобто коли може існувати суперечність між приватним інтересом особи та її повноваженнями.

Правовий механізм запобігання та врегулювання конфлікту інтересів в Україні насамперед регулюють норми розділу V Закону від 14 жовтня 2014 р. “Про запобігання корупції”, які встановлюють вимоги, виконання яких є запорукою недопущення виникнення в діяльності відповідних осіб конфлікту інтересів, а також забезпечує виважений вихід із такої непростой ситуації. Відповідальність за порушення передбачених законом вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів регламентовано в ст. 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Слід зазначити, що чітке розуміння відмінностей між “реальним” та “потенційним” конфліктом інтересів допоможе уникнути проблем судового розгляду корупційних діянь. Так, урахувавши вимоги Інформаційного листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 22 травня 2017 р. № 223-943/0/4-17 “Щодо притягнення до адміністративної відповідальності за окремі правопорушення, пов’язані з корупцією” щодо необхідності наведення належних доказів наявності в поведінці осіб одного з чотирьох юридичних фактів, обов’язкових для оцінки рішення як такого, що прийняте в умовах реального конфлікту інтересів, можна виділити проблемні питання при визначенні “реального конфлікту інтересів” у Національній поліції України, а саме:

по-перше, у поліцейського має бути наявний чітко сформульований та визначений (підтверджений доказами) приватний інтерес;

по-друге, має бути доказово зазначено, в чому саме суперечність знаходить свій вияв або вплив на прийняття рішення особою, наділеною службовими повноваженнями;

по-третє, має підтверджуватися компетентність особи на прийняття рішення чи безпосередній вплив на прийняття такого рішення, тобто наявність повноважень;

важливою складовою є і наявність реальності (чи здалося, чи доведена реальна можливість) впливу суперечності між приватним і службовим інтересом на об'єктивність або неупередженість рішення.

Розуміння проблемних питань визначення “реального конфлікту інтересів”, який, як правило, призводить до вчинення корупційних діянь, дає можливість визначити ризики при запобіганні конфлікту інтересів та вжити заходи до їх усунення.

Досліджуючи проблемні питання запобігання конфлікту інтересів у Національній поліції України, необхідно звернути увагу на ризики, яким необхідно запобігти для виключення корупційних діянь. До таких ризиків слід віднести:

неповідомлення керівника про конфлікт інтересів та продовження прийняття рішень в умовах його наявності;

виконання обов'язків у спосіб, спрямований на забезпечення особистого майнового (немайнового) інтересу чи на користь своїх родичів, близьких осіб, керівника, потенційного роботодавця або запобігання негативному впливу на такий інтерес чи для вказаних осіб;

виконання обов'язків у спосіб, аби негативно вплинути на осіб, щодо яких у поліцейського неприємне (упереджене) ставлення тощо.

Підсумовуючи, зазначимо, що для виключення визначених ризиків пропонуємо вжити такі заходи: регулярно проводити навчання з питань щодо визначення, звітності, врегулювання ситуації та відповідальності щодо виникнення конфлікту інтересів; включити інформацію про процеси врегулювання конфлікту інтересів до документів, що стосуються відносин органу з суб'єктами господарювання (наприклад, включати такі положення до двосторонніх меморандумів про співпрацю, забезпечити їх публічність тощо); забезпечити контроль за своєчасним інформуванням поліцейськими про наявні особисті майнові (немайнові) інтереси в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, а також за наданням ними інформації керівнику про конфлікт інтересів; узагальнювати інформацію про застосовані шляхи врегулювання кожного окремого конфлікту інтересів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Mulgan R.*, “Aristotle on Legality and Corruption” in Barcham M., Hindess B. and Larmour P. (eds), *Corruption. Expanding the Focus* (ANU Press, Canberra 2012), 25–26.

2. Конвенція організації об'єднаних націй проти корупції: міжнародний документ від 31.10.2003. Ратифікація 18.10.2006. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_c16 (дата звернення: 01.10.2019).

3. Конфлікт інтересів. Інфографіка. Сайт НАЗК. URL: <http://nazk.gov.ua> (дата звернення: 01.10.2019).

© Lelet Serhii, 2019

4. Патрульна поліція. Запобігання корупції. URL: <http://patrol.police.gov.ua/prevent/h3-zvity-po-zapobigannyyu-koruptsiyi-h3-br/> (дата звернення: 01.10.2019).
5. Антикримінальна програма Національної поліції 2018–2019 рр. URL: <https://mvs.gov.ua/> (дата звернення: 01.10.2019).
6. Василевська Т.Е. Конфлікт інтересів на державній службі: етичні аспекти. Науково-інформаційний вісник Академії національної безпеки. 2014. № 1. С. 106–120.
7. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII. 1971. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (дата звернення: 01.10.2019).
8. Кодекс України про адміністративні правопорушення (статті 1 – 212-21) Кодекс України від 07.12.1984 № 8073-X. 1984. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 01.10.2019).
9. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. Верховна Рада України. 2015. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 01.10.2019).
10. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. Верховна Рада України. 2014. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (дата звернення: 01.10.2019).
11. Загальні правила етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, затверджені наказом Національного агентства України з питань державної служби від 05.08.2016 № 158. Національне агентство з питань державної служби України. 2016. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1203-16> (дата звернення: 01.10.2019).
12. Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Організацією економічного співробітництва та розвитку щодо привілеїв, імунітетів та пільг, наданих Організації: Закон України від 07.07.1999 № 850-XIV. Верховна Рада України. 1999. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/850-14> (дата звернення: 01.10.2019).
13. Посібник ОЕСР з питань врегулювання конфліктів інтересів на державній службі. ОЕСР. 2003. URL: <http://www.acsc.org.ua> (дата звернення: 01.10.2019).
14. Алексєнко І.В., Кобець М.П. Протидія корупції: європейський досвід для України. Дискусійні питання застосування антикорупційного законодавства: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2019. 284 с.

REFERENCES

1. Mulgan R., “Aristotle on Legality and Corruption” in Barcham M., Hindess B. and Larmour P. (eds), Corruption. Expanding the Focus (ANU Press, Canberra 2012), 25–26 [in English].
2. Konventsiiia orhanizatsii obiednanykh natsii proty koruptsii: mizhnarodnyi dokument vid 31.10.2003. “United Nations Convention against Corruption”: international document of 31.10.2003. Ratification 18.10.2006. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_c16 (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].
3. Konflikt interesiv. Infohrafika. Sait NAZK. “Conflict of interests. Infographics”. NACP website. URL: <http://nazk.gov.ua>. (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].
4. Patrulna politsiia. Zapobihannia koruptsii. “Patrol police. Prevention of corruption”. URL: <http://patrol.police.gov.ua/prevent/h3-zvity-po-zapobigannyyu-koruptsiyi-h3-br/> (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].
5. Antykriminalna prohrama Natsionalnoi politsii 2018-2019rr. “National Police Anti-Criminal Program 2018-2019”. Ministry of Internal Affairs website. URL: <https://mvs.gov.ua/> (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].
6. Vasylevska T.E. (2014) Konflikt interesiv na derzhavnii sluzhbi: etychni aspekty. “Conflict of Interests in the Civil Service: Ethical Aspects”. Scientific and Information Bulletin of the Academy of National Security. Vol. 1, P. 106–120 [in Ukrainian].
7. Kodeks zakoniv pro pratsiu Ukrainy Kodeks Ukrainy vid 10.12.1971 № 322-VIII. URSR. 1971. “Code of Laws of Labor of Ukraine Code of Ukraine of 10.12.1971 No. 322-VIII”. Ukrainian SSR. 1971. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].
8. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia (statti 1 – 212-21) Kodeks Ukrainy vid 07.12.1984 № 8073-X. “Code of Ukraine on Administrative Offenses (Articles 1 – 212-21) Code of Ukraine dated 07.12.1984 No. 8073-X”. USSR. 1984 [in Ukrainian].
9. Zakon Ukrainy “Pro derzhavnu sluzhbu” vid 10.12.2015 № 889-VIII. “Law of Ukraine “On Civil Service” of 10.12.2015 No. 889-VIII”. Verkhovna Rada of Ukraine. 2015. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>. (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].

10. Zakon Ukrainy “Pro zapobihannia koruptsii” vid 14.10.2014 № 1700-VII. “Law of Ukraine “On Prevention of Corruptio”” of 14.10.2014 No. 1700-VII”. Verkhovna Rada of Ukraine. 2014. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>. (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].

11. Zahalni pravyla etychnoi povedinky derzhavnykh sluzhbovtziv ta posadovykh osib mistsevoho samovriaduvannia”, zatverdzeni Nakazom Natsionalnoho ahentstva Ukrainy z pytan derzhavnoi sluzhby № 158 vid 05.08.2016 r. “General Rules of Ethical Conduct of Civil Servants and Officials of Local Self-Government”, approved by Order of the National Agency of Ukraine for Civil Service No. 158 of 05.08.2016”. National Agency for Civil Service of Ukraine. 2016. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1203-16>. (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].

12. Zakon Ukrainy “Pro ratyfikatsiiu Uhody mizh Kabinetom Ministriv Ukrainy ta Orhanizatsiieiu ekonomichnoho spivrobitnytstva ta rozvytku shchodo pryvileiv, imunitetiv ta pilh, nadanykh Orhanizatsii” vid 07.07.1999 № 850-XIV. Law of Ukraine “On Ratification of the Agreement between the Cabinet of Ministers of Ukraine and the Organization for Economic Cooperation and Development on the Privileges, Immunities and Privileges Granted to the Organization” of 07.07.1999 No. 850-XIV. Verkhovna Rada of Ukraine. 1999. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/850-14>. (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].

13. Posibnyk OESR z pytan vrehuliuvannia konfliktiv interesiv na derzhavnii sluzhbi. “OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) manual on Civil Service Conflicts of Interest. OECD. 2003. URL: <http://www.acrc.org.ua>. (date of application: 01.10.2019) [in Ukrainian].

14. Aliksieienko I.V., Kobets M.P. (2019) Prottydia koruptsii: yevropeiskyi dosvid dlia Ukrainy. S. 33-37. Dyskusiini pytannia zastosuvannia antykoruptsiinoho za-konodavstva: materialy Mizhnar. nauk.-prakt. konf. “Counteracting Corruption: A European Experience for Ukraine”. P. 33–37. “Discussion issues on the application of anti-corruption laws”: materials International Research and Practice conf. Dnipro: Dniprovskyi State University of Internal Affairs, 2019. 284 p. [in Ukrainian].

UDC 340.13:351.741.073.53(477)

Lelet Serhii,

Candidate of Juridical Sciences,

Head of the Department,

State Research Institute MIA Ukraine, Kyiv, Ukraine

ORCID ID 0000-0001-6099-4121

PROBLEMATIC ISSUES OF PREVENTING CONFLICT OF INTEREST IN THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE

The article investigates problematic issues of preventing conflict of interest in the National Police of Ukraine. It is pointed out that a single object of anti-corruption policy in the public administration sector, concerns the public in many countries, became contradictions between private and official interests that affect the virtue of the official decision-making mechanism, that is, conflicts of interest. A number of national and international legal instruments are aimed at resolving this problem.

Relevance of the investigated direction is substantiated by the analysis of statistical indicators of the National Bureau of Corruption Prevention and the National Police of Ukraine. The analysis of the researched data showed that the overwhelming majority of protocols on administrative offences related to corruption were drawn up for violation of requirements for prevention and settlement of a conflict of interest, namely, failure to inform a person about the existence of a real conflict of interest and committing actions/decisions in conditions of a real conflict of interest. Out of all

© Lelet Serhii, 2019

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2019.4\(46\).18](https://doi.org/10.36486/np.2019.4(46).18)

Issue 4(46) 2019

<http://naukaipravoohorona.com/>

complaints concerning the commission of corruption offences by employees of police bodies and units, 22 per cent were confirmed to the Department for the Prevention of Corruption and Lustration of the National Police.

Determining the problematic issues of preventing conflict of interest, the regulatory and legal framework for preventing corruption in Ukraine and the regulation and prevention of conflict of interest in the public administration system was considered. It has been established that it has absorbed the best world practices, including the experience of democratic and developed countries in resolving conflicts of interest. The concept of “potential conflict of interest” and “real conflict of interest” in the National Police of Ukraine has been analyzed separately.

The main problem of the proceedings on violation of the anticorruption legislation on conflict of interest is the lack of the event or offence composition. According to par. 3 of the Information letter of the Higher Specialized Court of Ukraine on consideration of civil and criminal cases dated May 22, 2017 No. 223-943 / 0 / 4-17 “On bringing to administrative responsibility for certain offenses related to corruption”, for a real conflict of interests it is necessary to confirm (prove) four legal facts that are mandatory for assessment of the decision as such, which is adopted in conditions of real conflict of interests.

With those structures in mind, it has been summed up that in order to prevent conflicts of interest in the National Police of Ukraine, it is necessary to eliminate the private interest of a police officer and really influence the contradictions between private interest and official decision-making powers.

Keywords: corruption, conflict of interests, National Police of Ukraine, prevention, anti-corruption legislation.

Отримано: 22.10.2019